

[Niels Andersen.]

gramudvalget, som ifølge forslaget nu bliver lovfæstet. Her rejser sig først det spørgsmål, om man overhovedet skal have et programudvalg. Man kan så spørge, om det skal være embedsmændene, der alene skal lægge programmet. Over for dette spørgsmål vil jeg med formandens tilladelse citere en udtalelse, der er optrykt i Arbejderlytteren, og som er fremsat af højskoleforstander Arne Fog Pedersen, der tidligere har været medarbejder i radiohuset. Arne Fog Pedersen siger vedrørende programudvalget:

„Det er imidlertid min erfaring, at den nuværende ordning med programudvalget giver langt større frihed i radioen, end jeg tror ville være mulig, hvis programafdelingernes egne folk — evt. under pression udefra — skulle tage ansvaret alene.“

Jeg ved, at det ærede medlem hr. K. B. Andersen, som også har været medarbejder i radioen, har en opfattelse, der falder helt sammen hermed. Jeg har endvidere talt med adskillige, der sidder i programudvalget, og direkte spurgt dem, om der er tale om, at man søger at påvirke programmerne i en ganske bestemt retning. Jeg har fået det svar, at 99,5 pct. af det, der bliver forelagt af afdelingscheferne, bliver godtaget af programudvalget. Der er altså tale om, at programudvalget prøver at påvirke 0,5 pct.; at de så skulle påvirke det således, at det blev dårligere derved, er jeg ikke tilbøjelig til at tro. Tværtimod er det vel sådan, at hvis et enkelt medlem af programudvalget skulle søge at øve en ensidig indflydelse — og det er vel for så vidt overordentlig menneskeligt — tror jeg faktisk, det ville være en stor fordel at have et alsidigt sammensat programudvalg, som naturligvis ville bremse en ensidig programlægning. Det er de tanker, jeg har gjort mig vedrørende dette spørgsmål, og jeg kan i og for sig være enig i retningslinjerne i det foreliggende lovforslag.

Det ærede medlem hr. Hartling spurgte, om en monopolradio ikke kan være farlig. Det kan den naturligvis, men dette, at ledelsen af denne monopolradio er sammensat af de folkevalgte repræsentanter, er for mig den bedste garanti for, at den ikke får slagside. Jeg tvivler i virkeligheden på, at

man, hvis man gav æteren fri, som man udtrykker det, ville have de samme muligheder for at modvirke en monopoldannelse eller en ensidig udsendelse gennem æteren.

Med disse bemærkninger skal jeg give tilslutning til det foreliggende lovforslag; jeg vil gerne medvirke til eventuelt at gøre lovforslaget bedre under udvalgsbehandlingen. Jeg understreger imidlertid, at det absolut må være nødvendigt at give medarbejderne så gode arbejdsvilkår som muligt, således at frisindet kommer frem i den danske radio og den bliver så alsidig som muligt. Jeg håber, det må lykkes at skabe sådanne forhold for dansk radiofoni gennem den lovgivning, som jeg håber nu bliver gennemført.

Fuglsang: Det er, som den højtærede minister sagde i sin fremsættelsestale, en stor, ansvarsfuld opgave, som hviler på den danske radio og fjernsynet. Det er det, når man tænker på den udbredelse, disse efterhånden har, og på de muligheder for at bevare og hævde ikke mindst vort sprog og vor kultur mod nedbrydende kræfter udefra, samtidig med at der både kan og bør lukkes op for det store og positive, som sker uden for vort lands grænser.

Det er, som det også blev sagt, en stor og ansvarsfuld opgave at lede radioen på en sådan måde, at der bliver skaffet adgang for frisindede og rummelige synspunkter med ligelighed og retfærdighed over for de forskellige tanker og opfattelser i befolkningen. Det er ikke mindst en stor og vanskelig opgave i et samfund som det, vi lever i. Jeg vil erkende, at der af radioen og dens forskellige afdelinger er udført et stort og godt arbejde for netop at imødekomme folks meget forskelligartede smag og behag og krav og samtidig holde en vis kulturel standard. På den anden side er der også ting, som man ikke kan være tilfreds med, og mest slående træffer man dette i aktuelle politiske kommentarer f. eks. i Aktuelt Kvarter, som somme tider fylder én med dyb uren og uro, indtil man må indrømme over for sig selv, at disse ganske mærkelige udlægninger af begivenheder ude i verden ikke absolut behøver at skyldes en forbavsende uvidenhed eller mangel hos de pågældende, at de ikke er af det menneskelige format, som i sin tid var baggrun-